

Eduard a Rubína

II. běh | 20. 7. - 9. 8. 2024

Děti, rodiče i prarodiče,

oni byli dva, on a ona. Nás bylo celkem asi sto a nakonec jsme jim pomohli, aby spolu začali mluvit a snad si i odpustili. Což není málo, když se to tak vezme. O Eduardovi, Rubíně, ale taky o nás, příhodách, hrách a vůbec zážitcích z tří prázdninových týdnů v Kadově jsou příští stránky.

Koukněte na ně.

Loukaři

Téma

Mladý muž jménem Eduard Echo. Roztěkaný, rozpolcený, zmatený, asi vlastně trochu podivný. A k němu jeho partnerka, ale v našem čase už hlavně cílevědomá soupeřka, Rubína Riot. Příběh o lásce a zradě, pomstě i odpuštění.

Celotáborové dobrodružství

Eduard a Rubína tvořili umělecké duo, Echo of Rubii. On hudebník, ona výtvarnice. Jenže pak přišla nabídka od společnosti Neuropictor – lákavá a výnosná – a Eduard ji přijal. Sám, Rubínu odstrčil, vymazal, zradil. To bylo někdy v roce 2004.

Neuropictor se postaral, aby ho zrada netrápila. Podal mu aeternum, příspěvek na zapomnění. Jenže se začala dít nějaká podivná změna – a v tu chvíli do příběhu vstupujeme my. V okamžiku, kdy má Eduard na Galavečeru převzít cenu za celoživotní dílo.

Jenže o Rubíně a jejich společné bolavé minulosti zatím nic netušíme.

V nočním lese opakovaně vidíme a slyšíme Eduarda, nejistého a trochu zmateného. Je v nějaké místnosti a několikrát se na nás obrací, abychom mu pomohli, když váhá. Za pomoci hlasovacích krabiček, každý sám za sebe, rozhodujeme o jeho a tím pádem zároveň i o svých dalších krocích.

Hned zkraje taky v táboře objevujeme Hlavu. To velké písmeno si zaslouží, protože je fakt velká. Visí v ní mozek a v příštích dnech nám několikrát dodá nové informace.

Eduard se chová divně, protože se mu navzdory aeternu dostávají do hlavy vzpomínky na Rubínu. Jak? Zjistíme to, ale až později.

Je to zamotané a do toho přijíždí právník Neuropictoru s předžalobní výzvou. Že prý neoprávněně využíváme zařízení společnosti a že jestli s tím nic neuděláme, tak že prý uvidíme.

Blíží se Galavačer a my svým hlasováním rozhodneme, že Eduard při přebírání ceny zmíní Rubínu, její zásluhy i přiznání, že ji vymazal ze své paměti. Všechno to slyšíme v přímém přenosu, který přináší Hlava.

Jak tohle všechno dopadne?

Protože jsme zjistili, že Rubína – občanským jménem Rebeka Hlaváčková – je zaměstnankyní Neuropictoru a především že má někde nedaleko tábora svou základnu, vydáváme se ji hledat. Rebeku nevidíme, ale základnu objevujeme. Nachází se v opuštěné stodole v Kadově.

Zjišťujeme celé pozadí. Rubína se připojila k Neuropictoru s jediným cílem. Pomstít se Eduardovi. Spustila proto v minulosti tajný projekt Vindicta Rubii neboli Rubiina pomsta a vytvořila antiaeternum. To aby si Eduard bolestně rozpomněl na zradu, již se na ní dopustil.

Ve stodole objevujeme truhlu, jenže opatřenou osmi klíči. K nim vede na kilometry, hodiny i přemýšlení zapeklité dlouhá cesta. Ale už je máme, ty klíče, truhlu otevíráme a vidíme aeternum.

Použijeme ho? A k čemu?

Taky ale musíme pořešit tu předžalobní výzvu. Voláme právníka, dáváme jejich věci na smluvené místo a na oplátku získáváme číslo na Eduarda a Rubínu.

Máme totiž plán...

Eduarda i Rubínu, jenže oni to nevědí, pozveme ve stejný čas na stejné místo. Mezitím ovšem máme debatu skoro jako v Parlamentu, protože budeme hlasovat. Podat oběma aeternum, nebo nepodat oběma aeternum?

Podat, to znamená vymazat z hlavy jejich vzpomínky a ukončit tím jejich svár.

Nepodat, to znamená vzpomínky jim nechat, ale dát jim možnost odpustit si.

Každý hlasuje vodou ze své skleničky, podat nepodat. Nepodat! Ať si zametou, co jeden druhému naházeli pod nohy. Lest se daří, Eduard a Rubína se setkávají a i díky naší pomoci vyhraje rozum. Láska je sice nadobro pryč, ale nenávist snad taky.

Koho jsme potkali

Eduard Echo

Hudebník, polovina uměleckého dua Echo of Rubii, vlastním příjmením patrně Florián. Zapudil Rubínu kvůli vlastní slávě, na svou zradu pak kvůli použití aeterna zapomněl. V přímém přenosu jsme sledovali jeho rozpomínání a pochyby, hlasováním rozhodovali o jeho dalších krocích. Na konci tábora jsme se s ním setkali i osobně, kdy si s Rubínou vzájemně odpustili.

Více o Eduardovi v časopise Na vlnách.

Rubína Riot

Vizuální umělkyně, polovina uměleckého dua Echo of Rubii, vlastním jménem Rebeka Hlaváčková. Zrazená žena, která nás vtáhla do své hry, aby se pomstila Eduardovi. Dlouho jsme o ní nic nevěděli, její plán jsme naplno poznali až poté, co jsme objevili její sídlo v kadovské stodole. Osobně jsme se potkali v závěru tábora, kdy jsme ji a Eduarda Istí přivedli na jedno místo.

Více o Rubíně v časopise Na vlnách.

Zástupci Neuropictoru

Tajemné postavy bez obličeje, které k nám Neuropictor posílal. Vídali jsme je u stanu v lese, jednou také na cípu lesa.

Právník Neuropictoru

Jmenoval se Alex Langer a přinesl nám předžalobní výzvu kvůli neoprávněnému nakládání s majetkem společnosti. Choval se docela nepříjemně, ovšem nakonec jsme záležitost uspokojivě vyřídili. Oplátkou nám poskytl telefonní čísla na Eduarda a Rubínu.

Tematické dny

Tři dny, které se od ostatních trochu lišily. Prožili jsme v nich totiž samostatný příběh. Které to byly?

Hippies

Najednou tu byli hippies, od samého rána. Jedli s námi v trávě, pouštěli písničky, naučili nás plést náramky. Co docela vadilo, byl souběžně probíhající nábor do války. Prošli jsme si výcvikem, ale bojovat jsme nakonec nemuseli. Takže nakonec vlastně pohoda, zvlášť když jsme si u ohně dali palačinky.

Co jsme hráli a dělali: Tramvaj, Finská stezka, Opičí dráha, výroba skleniček, táborák

Curieovi

Marie Curie Skłodowska a Pierre Curie, seznamte se, děti. Veleslavní vědci, jejichž zmatený asistent nás oslovil, abychom mu pomohli zpracovat žádost na podání jejich patentu. Skutečný příběh téhle manželské dvojice pro nás byl důležitý. Když totiž došlo na udílení Nobelovy ceny, Pierre ji odmítl převzít, pokud ocenění neobdrží i Marie. Jaký to rozdíl oproti Eduardovi z našeho táborového příběhu, který nejprve Rubínu naopak zapudil...

Zahráli jsme si novou hru Timeline plnou objevů, vynálezů a historických událostí, Las Vegas, abychom asistentovi pomohli vybrat peníze, a Rozvátou zprávou, díky níž jsme od asistenta dostali informaci, že to všechno dobře dopadlo.

Přednášku o radioaktivitě doplnil svou osobní zkušeností z praxe kamarád a jaderný fyzik Jěňa.

Že nám to šlo, dostali jsme nakonec každý skleničku vialku s kusem „urania“.

Co jsme hráli a dělali: Timeline, Las Vegas, Rozvátá zpráva, prezentace

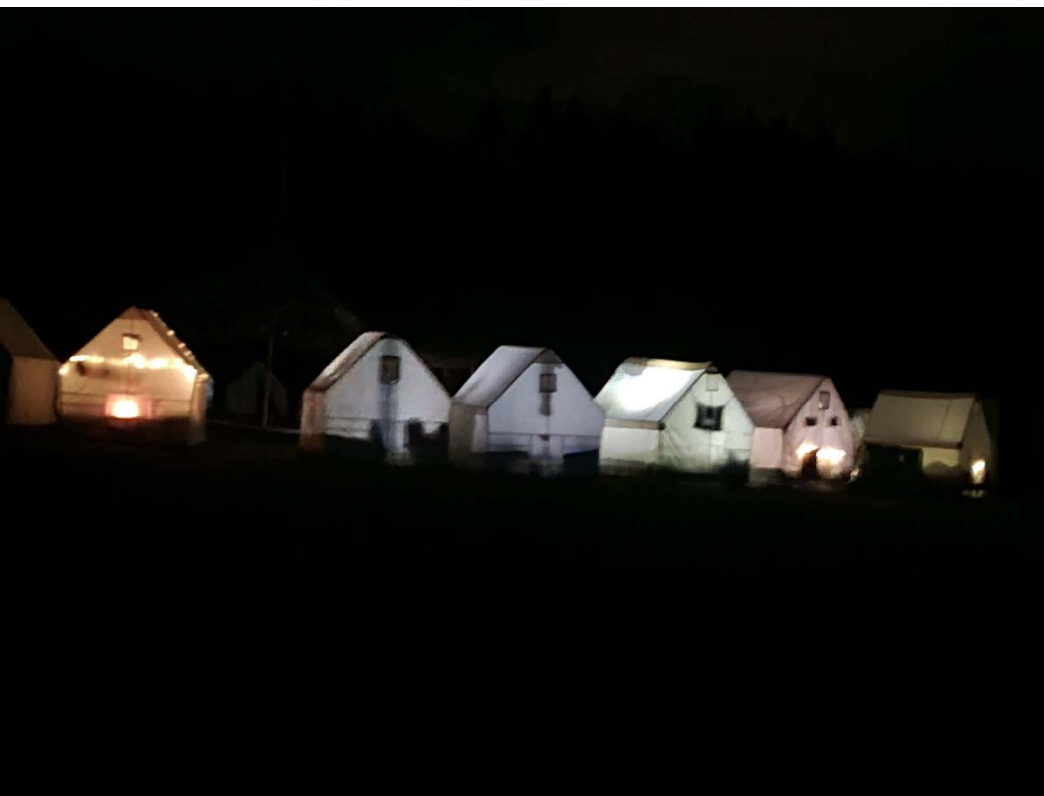

Evoluce

Probudili jsme se jako pralidé a do rozcvičky se nám zamotal ztracený vědec. Prozradil nám, že je cestovatel časem a snaží se přijít na to, jak se vrátit domů. Během revolučního roku 1848 totiž udělal chybu a zapříčinil, že Berlín zůstal rozdělený a on se tak nenarodil. Takový trochu motýlí efekt, znáte to... Ale zase jsme zažili antiku, středověk, novověk. Revoluci jsme mu pomohli nasměrovat do původní podoby a on se tak mohl spokojeně vrátit do své doby. Na závěr jsme před diskotékou zbořili Berlínskou zeď.

Co jsme hráli a dělali: Burza s čísly, pečení rohlíků, Hradý, prezentace o slavných fotkách, diskotéka

Co jsme měli na táboře

VR neboli Stan v lese

Průhledný stan, v něm počítač a ozvučení, vedle něj promítací plátno. Nic, co člověk běžně v lese potká. Zařízení patřilo Neuropictoru. Z plátna jsme sledovali Eduardovo vyprávění a hlasovali.

Hlasovací zařízení

Čtyři černé krabičky se zeleným a modrým tlačítkem. Zelené pro ANO, modré jako NE. Cvak, a už se sloupec hýbal doprava, doleva.

Hlava

Bílá a velká tak, že do ní zezadu mohl vstoupit dospělý člověk. Uvnitř shora visel mozek. Předávala nám důležité informace. Jejím prostřednictvím jsme například mluvili s Eduardem nebo poslouchali jeho projev z galavečera.

Vodní hlasování

Volební plenta a v ní dvě větší skleněné nádoby, každá pro jednu volbu. Každý hlasující měl jeden hlas, a sice svou malou skleničku s vodou. Kde nakonec bylo vody víc, ta varianta zvítězila.

Předžalobní výzva

Předžalobní výzva k okamžitému ukončení neoprávněné činnosti na cizím majetku směřovaná na Loukaři, z. s., od společnosti Neuropictor, a. s., předaná osobně Alexem Langerem, právníkem Neuropictoru.

Truhla se zámky

Zelená truhla s osmi zámky, kterou jsme našli ve stodole, v níž pobývala Rebeka Hlaváčková. Abychom ji otevřeli, museli jsme dlouze putovat za osmi klíči.

Aeternum

Látka, po jejímž požití člověk zapomíná. My ji objevili v truhle. Měli jsme možnost podat ji Eduardovi i Rubíně, aby zapomněli, ale zvolili jsme si možnost Nepodat.

Plakát Arte Nobilis

Plakáty rozvěšené po táboře, které dávaly na vědomí, že se bude konat slavnostní ceremoniál Arte Nobilis s vyhlášením ceny za celoživotní dílo.

Puzzle Rubína

Sada papírových dílků, po jejichž složení se objevil obraz rusovlasé dívky. Ještě jsme ale nevěděli, že to je Rubína.

Nástěnky

Přehledné zpracování toho, jak se příběh Eduarda a Rubíny vyvíjí.

Závěrečný dar

Časopis Na vlnách, který byl téměř celý věnovaný Eduardovi a Rubíně, a to včetně plakátu. A byl tam i článek přímo o nás, o našich prvních dnech na táboře!

Rozlišení družinek

Barevné korálky na provázku, zavěšené na krku.

Bodování družinek

Arkádový automat, na jehož obrazovce svítilo pořadí družinek včetně bodů.

Bodování jednotlivců

Obdélníková deska a na ní síť se jmény všech dětí. Co deset bodů, to jeden puntík do bodování. Nahoře obrázky symbolizující jednotlivé hodnosti, vpravo kolonky zaznamenávající získaná umění, tedy bobříky.

Cédéčka

Knížečky s obaly z cédéček a s listy, na které se lepily obrázky získaných hodnotí a bobříků. Hodnosti se jmenovaly Zvukař/Maskérka, Textař/Sboristka, DJ/Sólistka, Ikona. Bobříkům jsme ovšem letos říkali Umění a byla to Umění přírody, šifer, odvahy, síly, zručnosti, mlčení, uzlů a rébusů.

Vlajky

Státní vlajka vlála na stožáru nad maskovačkou. Dvě menší trojúhelníkové visely pod ní. Na jedné byl znak celotáborového dobrodružství, a sice Loukař sedící u hlavy, nad ním kamera a vzadu náznak loga Neuropictoru. Na druhé pak Loukař, jako vždycky.

Znak na tričko

S motivem zmařené lásky a technologického světa.

Porták a Divadelňák

Perlové náramky s přívěskem. Za Portu notičky, za divadlo pusa.

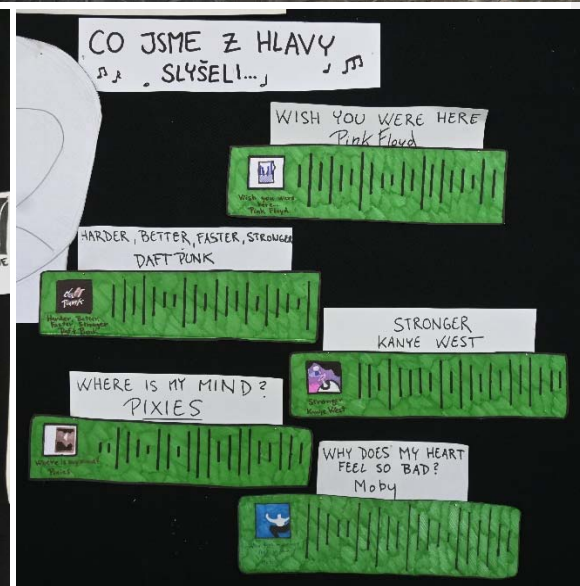
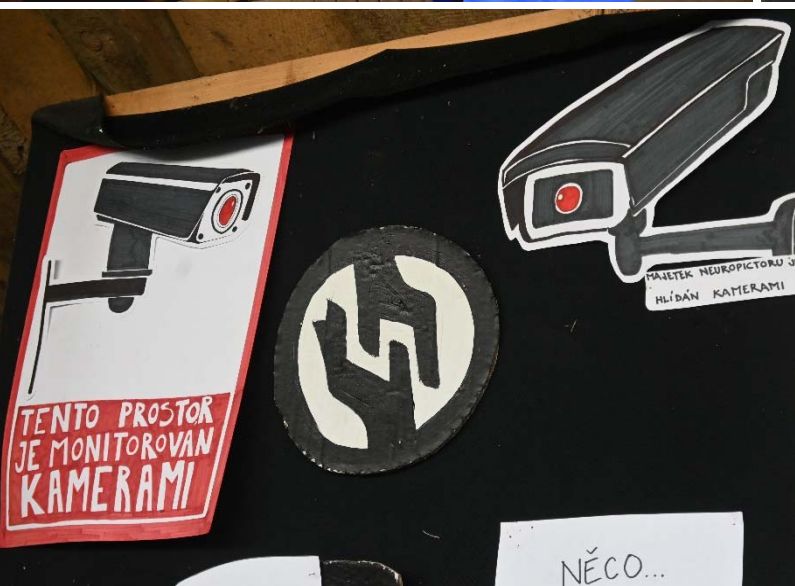
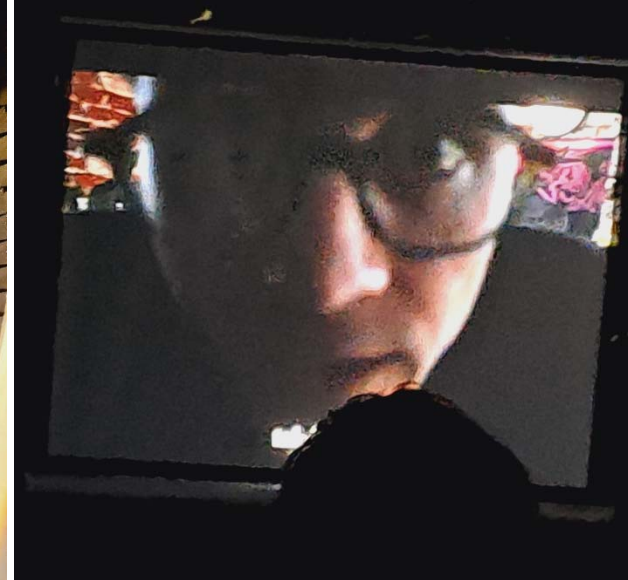
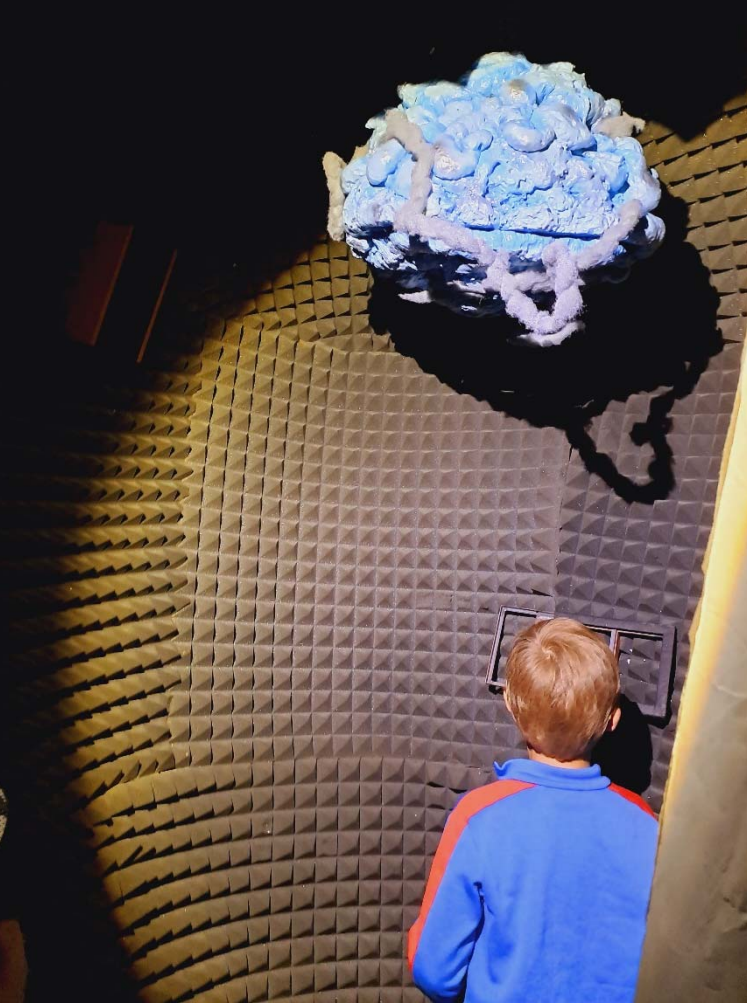
Zpěvník

Písničky a kromě nich zase morseovka, šifry, uzle, první pomoc a mapa.

Diplomy

Za umístění v družinkách, jednotlivcích, za tábornickou i sportovní olympiádu, za nejlépe i nejhůře uklizený stan, za divadýlka, za Portu.

Družinky

Družinky jsou uvedeny v pořadí, v němž se umístily, vedoucí a jeho pravá ruka jsou uvedeni nahoře. Děti si názvy – musely však být pětipísmenné – vybíraly samy.

1. Chaos

žlutí

Bruno Valchář

Mariánka Čížková

Zbýša Daniček

Johanka Štursová

Michal Schwarz

Ondra Hein

Maruška Anna Oušková

Lara Jaklová

Dan Berkovič

2. Srdce

červení

Elia Collard

Áďa Kratochvílová

Martin Hedbávný

Vilda Čížek

Anička Moravcová

Karel Říha

Libuška Čížková

Dan Havel

Matěj Hrubý

3. Empír

tmavě modří

Maťo Kopecký

Viky Becková

Bára Zimová

Honza Štursa

Joey Hronešová

Pepa Daniček

Tonička Hrubá

Marek Dubišar

Běla Hrivňáková

4. Slay1

růžoví

Tomáš Kubelka

Anička Hedbávná

Bětko Škvorová

Thomas Štěrba

Klárka Procházková

Maruška Štollová

David Biras

Honza Novák

Madla Hrubá

5. Pomér

oranžoví

Maruška Paire

Stella Haasová

Anička Kratochvílová

Ferda Škvor

Eliška Vyčítalová

Radek Hein

Magda Štollová

Jáchym Březina

Jonáš Březina

6. Blues

světle modří

Karel Ježek

Clara Polcarová

Emil Valchář

Mája Švecová

Týnka Králíková

Kačka Kolischová

Olivie Šiklová

Ema Šusterová

Jana Bartolšic

7. Tráva

zelení

Tonda Nováček

Anička Sapíková

Kája Sapíková

Elisa Polcarová

Mia Collard

Alice Miossec

Vilda Jäger

Oliver Havel

Aneta Ungermanová

8. Název

fialoví

Ondra Karlík

Vášek Nováček

Ben Mahler

Martin Kolisch

Saša Kopecká

Ondra Žížala

Filip Žížala

Alma Březinová

Bára Hamouzová

Pořadí jednotlivců

1. Maťo Kopecký
2. Bruno Valchář
3. Bětka Škvorová
4. Ferda Škvor
5. Martin Hedbávný
6. Johanka Štursová
7. Anička Hedbávná
8. Joey Hronešová
9. Anička Kratochvílová
10. Elisa Polcarová

Vedoucí

Na celou dobu, na kus nebo jenom na kousek tábora.

Hlavní vedoucí

Ondra Brouk Škvor

Vedoucí a praktikanti

Pavel Poopie Nováček, Marta Ashley Babková, Jan Honzáč Karlík, Nora Najimová, Jiří Štollík Štolle, Petr Pýtý Karlík, Vítek Křelina, Lucka Setnická, Ema Kalivodová, Natka Hronešová, Vincent Jakl, Jan Jon Hrubý, Pája Dubišarová, Monča Štáfová, Jolanka Dubišarová, Natálka Dubišarová, Vojta Mezihorák, Eliška Paťková, Pepča Končelíková, Hedvika Krákorová, Anna Švecová, Petr Peťan Bureš, Jan Bohouš Stuchlík, Pája Stuchlík, Saša Becková, Jitka Karlíková

Zdravotnice

Bára Forgáčová, Káča Freislerová, Sára Davidová

Kuchaři

Martina Opča Hedbávná, Jan Kako Štursa, Jan Vasil Čížek

Řidiči

Fíla Martin, Hóna Karlík, Marek Mařena Rachač

Prckové

Emil, Anežka, Ema, Spýťa, Štěpánka, Ezra, Aria, Čenda, Olda, Fraňo, Belo, Stella, Tobiáš, Stázka, Jasmína

Táborová hymna

hudba: Vítek Křelina text: Ondřej Škvor a Vítek Křelina

Dostat se někomu do hlavy
Kouknout se na jeho čistý i bolavý nápady
To mě láká, jó, tak to mě láká
Vědět ta osoba, jaká je, jaká
Marnivá, šlechetná, bláznivá, klevetná nebo přímá
Peprná, šetrná, tak co v ní dřímá

Ale já mám myšlenku na mysli
Která myslí na samý nesmysly
Podívej se mi do hlavy
Najdeš tam kámen se zlatými žilami
A taky sebe (Ale už jen sebe)

Být tak slavný jak hvězda roku
Plácanej po zádech, ramenou na každým kroku
To se mi líbí, jó, to se mi líbí
Dělat si jen a jen, co se mi zlíbí
Dobře jíst, dlouho spát, peníze mít a klidný spaní
Po větru jít, lásku jen brát, tak to je mý přání

Ale bacha: Sláva je jen polní tráva
Hloupýho z ní bolí hlava
Sláva je jak tráva z polí
A zrada ta nepřebolí
Sláva je ta tráva z polí
Jenže v noci se k ní nepřitulíš

Táborové střípky

- ▶ Na táboře bylo **72 dětí** a 14 ještě menších dětí.
- ▶ **Co bylo nového:** latríny, a to pro osm návštěvníků. Pingpongárna, a to docela velká. Fotbalové branky, a to větší než ty předchozí.
- ▶ Docela se nám **vyhnuly kašle** a rýmy a teploty, na rozdíl od různých zranění. Některé děti potřebují tančit tak zběsile, že si u toho hmoždí kotníky nebo sanice.
- ▶ Zkoušely to na nás **vši**, ale vyhráli jsme.
- ▶ **Počasí** bylo docela v pohodě.
- ▶ Každý den nás budily tři písně, z toho jako první **Arizona od skupiny Tamara**. Asi už byly oblíbenější budíčky.
- ▶ Udělali jsme změny při předávání služby.

Jednak k ní docházelo dřív, už na konci poledňáku, jednak se zavedl rituál s písní **Rád vařim** (a vim, že to umim) na pozadí, při kterém předávající družinka popsala stav tábora a předala zástěru a nezbytnou putovní těstovinu.

- ▶ Chceme věřit tomu, že i díky novému předávání služby se **nestalo, že by chyběla voda**.
- ▶ Názvy družinek si děti vymýšlely samy, jen musely splnit limit pěti znaků. Od chvíle, co jednou neznalá návštěva omylem napsala Poměr namísto **Pomér**, objevovaly se podobné chyby častěji. Nálev, Zlay1, Expír...
- ▶ Názvu se **Nálev** zalíbil natolik, že si poté sám začal takto říkat.
- ▶ Při představování názvů se poprvé představily **Tři třpytky**. Takové umělecké trio s komickými pohyby. Podruhé se objevily při slavnostním vyhlašování.

- ▶ Sice jen nakrátko, ale vznikla **fanouškovská karta**. Družinka, která našla při hře symbol F, se při další hře těšila podpoře vedoucích – pokřiky, skandování, bubny...

► Bodování družinek, tedy arkádový automat, představil osobně hrdina arkádových her **Super Mario**.

► Úhledný pán v obleku, samotný Mistr Guma, pro nás po celý tábor připravoval **Otázky Mistra Guma**, tedy drobné hry povětšinou pro chytré hlavy. Měl svou velkou tužku s gumou a doprovázela ho působivá znělka. Soutěžili i vedoucí, a když prohráli, museli třeba pod pumpu nebo uklízet dětské stany.

► Děti, **uklízejte si** ty stany trochu líp...

► Bylo **fakt hodně scének** před hrami, možná rekordně hodně. A nejenom před hrami, pomocí scénky se vysvětlovalo třeba i vyhazování odpadků.

► **Hedvika** už druhým rokem hrála ve scénkách v podstatě výhradně nějaký **stroj**.

► Vedoucí neřekli dětem, že když chtějí ve stanu zneškodnit mouchu, která leze po stanové plachtě, nesnaží se ji zapíchnout ostrým nožičkem. **Moucha–Plachta 1:0**.

► Hudbu **k hymně složil Vítek** a byla to jeho první pro velký tábor.

► Hymna se probíjela i na diskotéku, a to hned v několika různých žánrech, do nichž ji převedla **umělá inteligence**.

► Na diskotékách bylo taky občerstvení, jako vždycky, ale taky **světýlka, různobarevná a blikající** do rytmu. A druhá diskotéka, říkaly děti, prý bývá horší, letos ovšem prý byla stejně dobrá. Tak to je dobře.

► Abychom našli klíče, vydali jsme se na **fakt dlouhou akci**. Skupinky se vracely až za tmy, do toho už začínalo pršet, ale dopadlo to dobře a v táboře čekaly vdolky s marmeládou.

► **Karel Ježek** se loni proslavil tím, že našel **klíč**, za což byl opakovaně odměňován potleskem. Letos nenašel nic, ale stejně, kdykoli se nám do cesty postavil klíč, potlesk si Karel vysloužil. Že to nakonec bylo on, kdo otevřel poslední zámek na truhle, je samozřejmé.

► Galavečer Arte Nobilis, během nějž dostal Eduard cenu, moderoval **Marek Eben**. Slyšeli jsme to z mozku.

► **Děti porazily vedoucí** ve Slepé stezce, ale vedoucí porazili děti ve fotbale, volejbale i basketu.

► **Vosy porazily** děti i vedoucí při Latrínách. Rozkopli jsme jim hnízdo, a tak jsme asi po dvaceti žihadlech hru ukončili o něco málo dřív.

► Nejstarší děti, vypadalo to, **fandí Spartě**, což občas doprovodily nějakým chorálem. Vítek, Vojta a Hedvika se oděni v červenobílém snažili odpovědět slávisticky, ale spíš byli přeřváni.

- ▶ Na gastrodni jsme vařili **karbanátky s bramborem** a zeleninový salát.
- ▶ Do táborové výbavy přibyl vlastnoručně zhotovený **přenosný gril**, na kterém jsme si urožnili selátko.

- ▶ V rámci tematického dne Evoluce si děti vyrobily a **upekly rohlíky**.
- ▶ **Slepá stezka** letos byla, ale vedla trochu jinudy. Možná to tak zůstane.

▶ **Stezka odvahy** byla dřív a čekající děti v Alhambře bavili **rappeři** Maťo, Tomáš a Bruno.

▶ **Vrch mudrců se hrál nadvakrát**, kvůli dešti jsme ho dokončili u stožáru v táboře.

▶ Jako **hru pro vedoucí** děti vymyslely takovou kombinaci různých táborových her, protože se v ní odpovídalo na otázky, braly životy, sbíraly kartičky, chytalo se, nakupovalo se za materiál a zlato.

▶ **Jako opakovačku** si děti odhlasovaly Las Vegas.

▶ Když už jsme u toho hlasování, které bylo letos podstatnou součástí táborového příběhu, opakovaně se **hlasovalo „na Kaka“** neboli na jeho kalhoty či košili. Guláš, nebo svíčková? Fotbal, nebo hokej? Cola, fanta? Banán od špičky, nebo od držátka?

▶ Poprvé jsme **vyputovali na pět skupinek**. Kam kdo šel? Nejmenší k Velké Kuši. O něco větší menší ke Krčskému rybníku. Jedni střední ke tchořovickému Velkému Pálenci. Jiní střední k rybníčku směrem na Chanovice. Nejstarší k lomu u Defurových Lažan, ale trochu jinam než obvykle.

▶ Z vyputování se tábor vrátil bohatší o jeden **zachovalý rýžovar**.

► **Porta** proběhla **jako rozhlasové vysílání**, a to včetně posluchačů, kteří volali do studia.

► Na Portě se objevil **James Bond** a dočkal se velikánského potlesku a následně zvláštní ceny poroty. Své vystoupení dokonce druhý den zopakoval.

► **Divadýlka** byla letos jiná. Zase každá družinka dostala téma a žánr, ovšem představení proběhlo **jako jeden delší navazující kus**.

► Vedoucovské divadýlko si budeme pamatovat asi proto, že se v něm furt a pořád přetáčelo zpět, dokud se postavy nedokázaly rozumně dohodnout a dokud se to panu režisérovi nelíbilo. A taky, **to je dneska krabic, co?**

► Divadýlko vedoucích nás pak vlastně bezděky inspirovalo v táborovém příběhu k tomu, **abychom postrčili Eduarda a Rubína** k nějaké rozumné dohodě.

► Zhlédli jsme **dva filmy**. Matrix v Alhambře spíš pro větší, Tonda, Slávka a kouzelné sluchátko v jídelně spíš pro menší.

► Po vyhlášení a dortech děti rozjely takovou **spontánní minidiskotéku**, což bylo fajn.

► Na **svatbách** se potkaly dva **rodinné gangy** proti sobě. něco jako Romeo a Julie, jenom kdesi v Anglii.

► O tom všem jsme natočili takové **časosběrné video**, které jsme si na konci tábora pustili.

► **Ahoj v roce 2025 na prvním běhu.**

říjen 2024 | Loukaři